

Národní finále mladších minižaček U12, Strakonice 3.-5.5.2013
aneb „rok nula“ a malá „zpráva o stavu unie“

11.5.2013

Jakoby se vrátil čas. Pelhřimov, 5, možná 6 let zpátky a s kolegou Zatloukalem po velkých „dardách“ a rozčarování v kvalifikaci o žakovskou ligu s ročníkem '94 s tehdejší týmem děvčat SKUP stojíme na křižovatce co dál. Před sebou dvě volby na výběr – poplakat si nad osudem a zanádat na ostatní, nebo si protřít oči, hlavně tedy tehdejší hráčky a jejich nekritičtí rodiče, stáhnout růžové brýle a začít dělat. Za rok toto družstvo postoupilo do ŽL starších žaček a na konci sezóny, pořád jako žačky (!), vyhrálo dorosteneckou ligu mladších dorek. Že nás cesta k tomuto vrcholu jednoho a za čas druhého v tamtom klubu stála hlavu a jak tato parta nachystaná na extraligu skončila, je pak jiný příběh, ale paralely jsou zde zřejmé. Zoufat si nemusíme, vidět realitu je však důležité.

Výhody jsou přece jen na naší straně. Být nyní 8. v republice není úplně k zahození, ačkoliv toto umístění stojí spíše na vodě, než aby odpovídalo dlouhodobé skutečnosti. Neřešíme akutní krizi, spravovat něco pokazeného v přebraném družstvu ve 14-15 letech je něco jiného, než pokračovat v tréninkové koncepci s týmem, který se vybíral, má svou genezi a ve kterém většina hráček oslaví své 12.narozeniny až po letních prázdninách. To vše za postupného stálého zkvalitňování a, jakkoliv to může bolet, zužování a doplňování týmu.

Na Národním finále dívek U12 jsme byli nejhorší z nejlepších. Nebo jinak, jedno důležité utkání, které rozhodovalo o vstupence do „klubu“ a dávalo možnost další konfrontace s nejlepšími, holky zvládly. Nelžeme si však. Náš soupeř, Kladno, měl k výhře prakticky stejně blízko, viz níže. Naopak přímé, drsné syrové srovnání s těmi nejlepšími bylo velmi potřebné a výživné, abychom si osahali, co stejně stará, resp. mladá děvčata oproti nám umí. I díky tomu máme nastavené úrovně pro „rok nula“ – Hradec -80, HB Praha -50, USK Praha -20 a se Žabinami -25. O kolik to bude příští rok?

Účastníky turnaje byly podle konečného pořadí tyto týmy:

1. Hradec Králové	7. BK Brno
2. Pardubice	8. OSK Olomouc
3. SBS Ostrava	9. Plzeň
4. HB Basket Praha	10. Chomutov
5. USK Praha	11. Borotín
6. Strakonice	12. Kladno

Na turnaj odjely prakticky všechny hráčky letošního OSK C doplněné o 2 spoluhráčky z OSK B, K.Erbenovou a M.Krátkou, s rok delší herní zkušeností, které měly podpořit osu družstva a výkonnostně pomoci. Že tomu tak úplně nebylo a že i naše „osa“ byla spíše podprůměrná, než průměrná, je právě důkazem, že být šampionem Olomouckého kraje je sice pěkné, ale 50 km odsud dál jakýmkoliv směrem to nic neznamená, a že odehrané minuty na hřišti v těžkých momentech jsou něco jiného, než jásání na konci vyhraného zápasu s osezeným zadkem od lavičky.

Sestava Levhartic:

4 Krátká	8 Uvízlová	14 Koukalová	23 Plachá
5 Kutáčová	9 Chodilová	16 Pluhařová	24 Sprušanská
6 Erbenová K	11 Peřinová	18 Augustinová	25 Bundilová
7 Blahutová	13 Šťastná	22 Bortlová	

G1, Sokol Hr.Králové – OSK Olomouc**105 : 25 (31:8, 30:3, 21:9, 23:5)**

Body: Koukalová 10 – TH 5/2, Pluhařová 4, Augustinová 3-2/1, Erbenová 2-4/2, Blahutová 2-2/0, Krátká 2, Plachá a Uvázlová 1-2/1, Bortlová, Bundilová, Chodilová, Kutáčová, Peřinová, Sprušanská a Šťastná 0. TH 17/7 = 41%. F- 24. MVP: Koukalová

Dobrý den, my jsme budoucí mistryně republiky. Tím zdvořilostní fráze skončily a následovala rana mezi oči, pěkně zostra a až do konce. Hradec s námi vymetl taneční sál, aspoň tak se mi pohyby některých našich diskotékových tanečnic jevily, než přišly na to, že míč, co měly ještě před chvílí v ruce nejen že už nemají, ale už je dávno v koši a hradecké Lvice si netrpělivě poklepávaly na hodinky a volaly, „Holky, kde jste? Pojdte si aspoň vyhodit.“

Srovnání snesla Kouky a pár akcemi Juli, jinak to bylo „kde-to-jsem“ a „co-tady-vlastně-dělám“. Pěkná ukázka Lvic, jak se dá zvládnout spacing s kontinuitou a timing, na které naše holky nenašly odpověď.

G2, OSK Olomouc – TJ Sokol Kladno**37 : 34 (8:13, 10:9, 11:8, 8:4)**

Body: Koukalová 9-8/3, Krátká 9-2/1, Pluhařová 4-6/2, Plachá 4-4/2, Uvázlová 3-2/1, Šťastná 2-2/0, Chodilová a Sprušanská 2, Bortlová a Erbenová 1-2/1, Augustinová, Blahutová, Bundilová, Kutáčová a Peřinová 0. TH 26/10 = 38%. F- 25. MVP: Uvázlová

Utkání o všechno nikdo nevyhrál, byla to remíza a oba koučové jsme to věděli. Paradoxně rozhodčí byli tak zoufale slabí a řízení nezvládali, že jsme chvílemi s kolegou z Kladna stáli vedle sebe a pozorovali, jak si to obě „ženstva“ rozdávají mezi sebou, jelikož koučovat přestalo mít smysl.

Na tomto zápase bylo vidět, jak blízko i daleko byly úspěch a nezdár vedle sebe. Kladno nakonec skončilo úplně poslední, tak jako my jsme mohli utkání s USK klidně vyhrát a být 5., či 6. Sokol byl většinu utkání před námi, dvě silnější rozehrávačky s dobrým tvrdým driblinkem nám dělaly potíže a nebýt toho, že Sába jela na doraz a dobíhala a bránila za dvě, prohrávali bychom mnohem víc. Takto jsme Majdinými 6 b. na začátku nastoupili, ale až po velkém úsilí poprvé srovnávali v 5.min 3.Q. Závěr střetnutí s nízkým skóre, kde každý bod byl „za dva“, vzala do svých rukou Kouky a s pomocí Sáby a 50% TH koncovku dotáhly do konce. Víc jsem čekal od Juli a Zuzy, jak se dále ukázalo, to se dalo psát vícekrát.

G3, HB Basket Praha – OSK Olomouc**69 : 20 (21:3, 17:3, 12:8, 19:6)**

Body: Šťastná 6-2/0, Pluhařová 4-4/2, Krátká 4-2/0, Koukalová 2-4/2, Chodilová 2-2/0, Erbenová 2, Plachá 1-2/1, Augustinová, Blahutová, Bortlová, Bundilová, Kutáčová, Peřinová, Sprušanská a Uvázlová 0. TH 16/5 = 31%. F- 23. MVP: Pluhařová

Na první pohled docela hratelné družstvo, kdyby... Kdyby se pořád jejich hráčky nenabízely a nepřemísťovaly, kdyby tolik neběhaly, nepřihrávaly si, kdyby si aspoň jako my tolikrát ukoply při driblinku balón, nebo ho rovnou zahodily nám přímo do rukou, a tak. No řekněte, kdo má s nimi lítat a pořád běhat tam a zpět?

Juli, Kouky, Sába v pořádku, pak byly staženy z hřiště pro další rozhodující zápas s USK. Lavečka prakticky nulová, hledala se hráčka, která by byla X-faktorem, nebo alespoň dokázala, že lavečka pro ni není.

G4, USK Praha – OSK Olomouc**56 : 39 (15:8, 18:14, 10:15, 13:2)**

Body: Plachá 8-10/2, Krátká 7-4/3, Pluhařová a Uvázlová 6, Šťastná 4-4/2, Koukalová 4-1/0, Bortlová 2-6/2, Augustinová 2-2/0, Chodilová 2-2/0, Erbenová 2, Blahutová, Bundilová, Kutáčová, Peřinová, Sprušanská 0. TH 27/9 = 33%. F- 31. MVP: Kutáčová

Míč z úvodního rozskoku letí za čáru. Hráčka Krátká je k němu nejbliž, popoběhne a zastaví se. Hráčka USK k němu doběhne, míč si bere a z úniku dává koš. „Majdo, proč sis ten míč nevzala?“ „Ale on se dotknul čáry.“ Škoda, že to nevěděla ta hráčka USK, asi by míč také nechala být. Nejde o to, že pak bohužel opět Majda nedala šoupák z protiútoků a hned další koš šel znovu přes ni, ale že s těmito dětskými názory můžou holky v růžových šatečkách v neděli chodit do cukrárny, těžko však hrát basketbal. Začátek 0:6 a klíčové utkání o velký úspěch z naší strany v podstatě odplulo do kopru.

Naprostě hratelné družstvo a další ukázka vyrovnanosti týmů za „silnou čtverkou“. Na to, že USK nakonec skončí 5. a porazí domácí, velmi pěkně hrající Straky, bych nesázel. Problém z naší strany byl podobný jako potom v posledním vystoupení proti Brnu – osobnosti družstva a podpora zbytku týmu. Zatímco v USK nás jednoznačně přehrávaly jejich 2 malé rozehrávačky (Erbe i Kuty nestíhaly, ale oproti Chodě aspoň nepaštěkovaly a šlapaly, v tomto zápase Kuty zvlášť), tak hlavně Zuza a pak Bony, Happy, Denis, natožpak Peří nedokázaly stejně jednoznačně přehrát jejich slabší vysoké, proti Brnu přesně opačně, i když Zuza neměla nárok na vysokou a silnou Pogányi-Kašpárkovou (ale Denis ji pak dokázala aspoň přibrzdit), tak naše malé Erbe, Kuty, o Chodě nemluvě, nepřehrávaly ani bodově, ani vnikáním a vyhazováním jejich malé, i když ty je prakticky nebránily a nechávaly jim velkou volnost.

To byl hlavní faktor, který způsobil, že jedno, ani druhé družstvo, přestože na pohled nebylo daleko před námi, bylo fakticky na míle od nás vzdálené a naše holky nebyly schopné se dostat na rozdílový koš, či dva. 37:43 a 39:45 ve 3.min. 4.Q byly naše poslední záchvěvy, pak Sába s 5 fauly odchází do jetele (pláče, ale nemá se za co stydět, opět nechala na hřišti všechno) a s ní i naděje. Zbytek dohrává lavečka.

G5, BK Brno : OSK Olomouc**75 : 51 (18:8, 15:14, 24:12, 18:17)**

Body: Koukalová 9-4/3, Krátká 6-3/2, Pluhařová 6-3/0, Peřinová 6, Uvázlová 6-2/2, Plachá 5-6/3, Erbenová 4, Blahutová 3-4/1, Šťastná 3-2/1, Bortlová 0-2/0, Augustinová 2, Chodilová 0-2/0, Kutáčová 1-2/1, Bundilová a Sprušanská 0. TH 27/9 = 33%. F- 31. MVP: Augustinová

Labutí píseň. I když „Pogy“ byla na naše poměry výjimečná (35 bodů), znovu to bylo o tom, zda a jak se další hráčky vypořádají se svými protějšky. Nevypořádaly a Brno vyhrálo jasně a zaslouženě, nebýt zbytečných „zacpávaček“ po košem. Z lavečky se dobře ukázala Bára. Peří, poté co z ní vyprchala veškerá Coca-Cola, sycené energetické nápoje s guaránem a semtexem a dalším „šitem“, co toho dávají, ukázala, co v ní dřímá, bohužel jenom dřímá a bojím se, že s každým dalším sněženým pytlíkem bonbónů namísto základních potravin vypadá, že zřejmě i usne...

Strakonice uspořádaly organizačně vydařené mistrovství. Je znát, že přes 4násobně menší počet obyvatel než OL zde mají basketbalovou sílu a tradici, kterou lze tiše obdivovat, na čele s nestárnoucí legendou, panem Vondříčkou, letos 80letým a stále aktivním a mladým. Kaňkou byly snad jen stolky zapisovatelů a rozhodčí ve vedlejší tělocvičně, kam oko komisaře nedohlédlo a noha delegáta svazu nedošla, a my měli smůlu, že jsme zde odehráli 4 z 5 zápasů. Jestliže na začátku sezóny jsme o nějakém NF nemohli ani uvažovat, na konci jsme někde jinde a je jen na nás, jak se vlastními silami posuneme dál. Je dobře, že OSK jako

klub toto vnímá, oproti klubům, které neustále a všude hledají „třídního nepřítele“. Nepomůže nám ani pánbůh, ani žádné řeči a stesky, ale pouze vlastní práce. Zúčastněné týmy nad námi a jejich hlavní hráčky nám ukázaly nemálo z toho, jak se dá basketbal provádět. Mimobasketbalové zkušenosti včetně monstrosprintsu s taškami metrem z Běčka po schodech a tunely na Cěčko a 1min 49s od zastavení ve stanici Hlavní nádraží po nejvzdálenější perón na celém světě, 1B, nám mohou jen prospět. Tak co, příště znovu?